

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **PharmDr. M. K. – L., R., IČO: X.,** zast. **A., s. r. o., J., M.,** konajúca prostredníctvom konateľa spoločnosti advokáta Mgr. **M. B.,** proti žalovanej **V., a. s., M., B., IČO: X.,** vo veci Krajskej pobočky Nitra, **o zaplatenie 1 765,21 Eur (53 178,63 Sk)** na dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 19. novembra 2008 č. k. 3Cob 140/2008-50, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V rozsudkom z 19. marca 2008, č. k. 16C 100/2007-300 zamietol návrh žalobkyne o zaplatenie 53 178,63 Sk, ktoré žalobkyňa uplatnila ako poplatok z omeškania vo výške 0,1 % denne za neskorú úhradu faktúr, ktorými vyúčtovala žalovanej výdaj liekov pre poistencov. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobkyni už bol právoplatným rozsudkom priznaný ako príslušenstvo pohľadávky úrok z omeškania, čím je v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. vylúčené, aby za to isté omeškanie vznikla dlžníkovi povinnosť platiť popri úroku z omeškania ešte aj poplatok z omeškania ako ďalší druh

sankcie za omeškanie, ako aj s poukazom na dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovanou.

Na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) rozsudkom z 19. novembra 2008, č. k. 3Cob 140/2008-50 prvostupňový rozsudok zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 53 178,63 Sk a náhradu trov prvostupňového konania 9 293,50 Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 3 106,50 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobkyne. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že peňažné plnenie, ktoré bolo žalobkyni priznané už právoplatným rozhodnutím, predstavuje časť poplatku z omeškania podľa § 38 ods. 4 zákona č. 273/1994 Z. z. Žalobkyňa sa teda v konaní nedomáhala ničoho duplicitne. Ďalej uviedol, že všeobecná premlčacia doba podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka je štyri roky, žalobkyňa si svoj nárok na zaplatenie poplatku z omeškania uplatnila v priebehu tejto doby, teda včas.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 14. januára 2009.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Dovolanie odôvodnila poukazom na ustanovenie § 237 písm. d/ O. s. p. a § 238 ods. 1 O. s. p. s tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože priznal žalobkyni sankciu, ktorá jej bola už priznaná v inom konaní a na základe právoplatného rozhodnutia súdu aj uhradená. Nesprávne právne posúdenie veci je podľa názoru žalovanej aj v tom, že vzťah medzi účastníkmi posúdil súd ako vzťah, ktorý sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. Navrhla, aby dovolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) prejednal dovolanie v zmysle § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu upravujú ustanovenia § 237 a § 238 ods. 1 až ods. 3 O. s. p. Neprípustnosť dovolania upravuje ustanovenie § 238 ods. 4 a ods. 5 O. s. p.

Podľa § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V prejednávanej veci žalobkyňa podala návrh v obchodnej veci na súd prvého stupňa dňa 18. apríla 2007. V čase podania návrhu bola výška minimálnej mzdy 7 600 Sk (zákon č. 90/1996 Z. z. o minimálnej mzde a nariadenia vlády č. 540/2006 Z. z.). Z uvedeného je zrejmé, že suma 53 178,63 Sk, ktorá je predmetom dovolania, neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 5 O. s. p. nie je prípustné. Pokiaľ ide o odôvodnenie, prečo ide o obchodnú vec dovolací súd odkazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie odvolacieho súdu, s ktorým sa stotožňuje.

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté žiadnou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., ktoré zakladá prípustnosť dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, a to ani vadou uvedenou v § 237 písm. d/ O. s. p., na ktorú poukázala žalovaná. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, čo ale v tejto veci splnené nebolo. Dovolací súd znovu odkazuje na dôvody odvolacieho súdu, s ktorými sa stotožňuje.

Na základe uvedeného dovolací súd odvolanie žalovanej ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Úspešnej žalobkyni v dovolacom konaní trovy nevznikli, preto jej dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. decembra 2009

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková